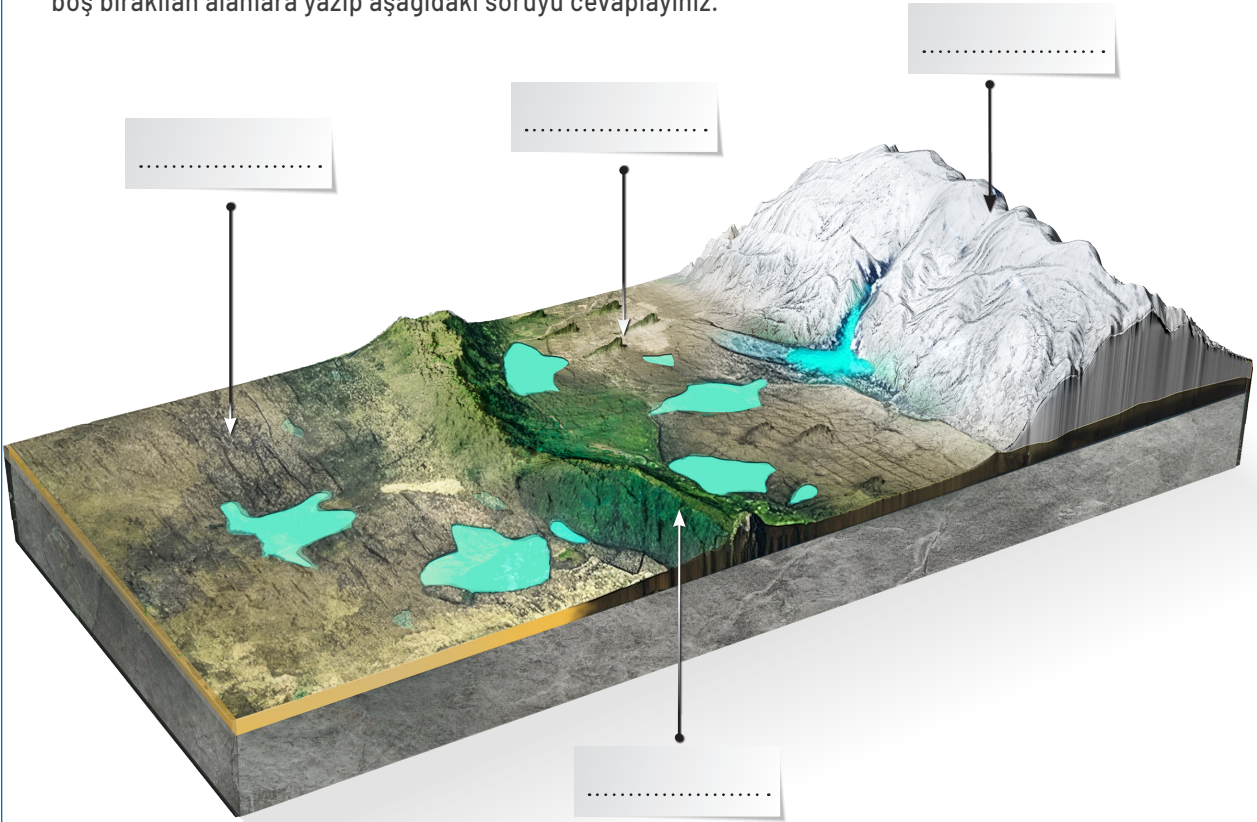

Buzul biriktirmesi ile oluşan en yaygın oluşumlar buzulun sürüklediği kum ve çakıl boyutundaki malzemenin birikmesiyle meydana gelen morenlerdir. Buzulun bittiği yerde buzula paralel şekilde yığılmış morenler ise **cephe moreni (moren seti)** olarak adlandırılır. Buzullardan eriyen suyun etkisiyle cephe moreninin kenarlarından aşağı doğru sürüklenen

ince malzemenin cephe morenine bitişik şekilde tabakalı ve az eğimli bir şekilde oluşturduğu birikim düzlüğüne **sandur** adı verilir. Buzulların daha önce oluşmuş bir moren deposunu şekillendirmesiyle ters kaşık şekilli ve akış yönündeki yamacı daha dik olan **drumlin** adı verilen tepeler oluşur.

Uygulama

Buzul alanlarında biriktirme süreçlerinin etkisine bağlı oluşan yeryüzü şekillerinin isimlerini görseldeki boş bırakılan alanlara yazıp aşağıdaki soruyu cevaplayınız.

Buzul topoğrafyasının bulunduğu bölgelerde insan yerleşmesinin çok az olmasının sebepleri neler olabilir? Açıklayınız.

Son buzul çağında buzulların kapladığı alan günümüzdekinin yaklaşık üç katı genişliğindeydi ve kalıcı kar sınırı daha aşağılara inmişti. Örneğin Türkiye'de günümüzde 3.500 m civarında olan ortalama kalıcı kar sınırının son buzul çağında 2.200 m civarına indiği hesaplanmaktadır. Dolayısıyla günümüzde buzul bulunmayan alanlarda dahi buzullaşmış topoğrafyalara rastlanmaktadır. Türkiye'de Doğu Anadolu'da

Mercan, Ağrı, Tendürek, Süphan ve Bingöl dağlarında; Kuzey Anadolu Dağları'nda Giresun ve Kaçkar, Mescit ve Yalnızçam dağları; Batı Toroslar'da Bey, Sultan, Davraz, Dedegöl ve Barla dağlarında; Orta Toroslar'da Bolkar Dağı'nda ve Aladağlar'da; Güneydoğu Toroslar'da, Buzul ve Sat Dağı ile Batı Anadolu'daki Uludağ üzerinde buzullaşma etkileri görülmektedir.